

41. szám.

October 9. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr.
 Előfizethető minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban **Budapestben, FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.**

XXVII kötet.

A DEBRECZENI LÚNÁTIKUS.

Elbeszélés. Irta Jókai Mór.

ARRÁ aztán a harangokat is abbahagyták félrevernii s ujra kezdték a harotttraharangozást; a tűzoltósegreg megint összealakult kántussá s azon kormosan, felgyürközöttten folytatá a hol elhagyta:

»Már elmégyek az örömben:
 Paradicsomnak kertében;
 Lelkemnek üdvösségében.«

A közben föltették az üres koporsót: a kik emelték, csak mondták: jaj de könnyü a jámbor! Nem csuda, hisz egyszer sem lakott jól életében!

És aztán vitték ki, folyvást biztatva utközben:

»Menj el a nyugalom
 Csendes éjjelébe.
 A föld kebelébe
 Közanyánk ölébe.«

Az üres koporsót!

Dallos Ádinak kedve lett volna kiütni a kántus-prézes kezéből a taktusütő kottatekeresztet s nagyot nevetni közbe; de csak túrtöztette magát! Hadd kísérje a vaskalapos levett vaskalappal az üres koporsót ki a temetőbe! Furcsa dolgok lesznek még ma itten!

A búcsu pohár.

A jó törkölyösiek a fölötti örömüket, hogy Dallos Ádit kaphatták meg rektornak, azzal igyekeztek kifejezni, hogy küldtek neki egy átalag hegyaljait, egy nagy-szerű sonkát, egy döböz túrót, meg egy embertelen nagyságu kenyeret.

Az meg már aztán minden erkölcs és vallás ellen való vétség volna, ha a diák, a ki enyni elemozsinát kapott, eltütné, hogy abból holnapra csak egy felhör-penthető korty, egy befaló falás is megmaradjon. Különben is ez most bucsupohár: Dallos Ádi elmondhatja: »már engem visznek!«

Azon estére a kartársak mind meg voltak híva Ádám szobájába egy kis kollációra s Nyaviga pajtás is. Nem szabad itt haragot tartani. S ha van harag, arra-való a pohár, hogy békitse ki.

De Nyaviga pajtás sehogy sem akart beleharapni a borba.

— Köszönöm alássan. Sohasem szoktam bort inni. Valójában nem veszi be a természetem.

Hasztalan szorította Dallos:

— Mind nem ember az, a ki életében egyszer le nem iszsa magát és szerelmes nem volt!

Nem kapacitálta vele.

— Aztán nem bor az; hanem csak másolás; ezt még a töröknek is szabad inni.

Nem hiszi el neki.

Utóbb is a hazafiúi érzelmeit kellett megtámadni.

— Ezt a poharat a hazáért!

Az egész confraternium ráhangoztatta: »Gaz, a ki nem iszik a hazáért!«

— Már ha épen muszáj: szabódék Nyaviga barátunk s nagy önfeláldozással a fejébe töltötte az első pohár bort.

»Fenékig a hazáért! Körömpróbáig a hazáért!«

— Ugy, hát, no!

Az az első pohár pedig gonosz pohár: olyan, mint az első csók: hívja maga után a másodikat.

— Ezt a poharat pedig a mi tisztelt professorainkért!

»Gaz, a ki nem iszik a professorokéért!«

Nyaviga pajtásnak azt sem lehetett visszautasítani. Már azzal megjött az énekelő kedve, úgy, hogy beledalolt a kardalba: »Gyere be rózsám gyere be! Csak magam vagyok ide be! Két cigány legény hegedül; Csak magam járom egyedül!« Pedig infámis hamis hangja volt; be sem vették soha a kántusba.

A nóta után maga tartá oda a poharát a közös kancsó elé.

— Jó bor az, pajtás! Soha sem ittam ennél jobbat.

— Hát roszabbat ittál?

— Rendesen odahaza, mikor senki sem lát, hehehe.

(Kezdődik a részegség első állomása: az igazkimonadás.)

— No barátim; indítá meg Dallos; — ittunk azért, a mi legfényesebb, ittunk azért, a mi legporosabb, most igyunk azért, a mi leggyönyörűsebb: éljenek a szép leányok!

Nyaviga pajtás bevágta a harmadik poharat s utána kiáltá:

— És a szép asszonyok!

(Következett a részegség utjának második állomása: a szerelmetesség.)

— Kiváltképen a Zsófiák! toldá Dallos Ádi.

— Csitt! Döfé őt oldalba Nyaviga pajtás. Hát te is tudod?

— Hogyne tudnám? Hiszen magad mondtad.

— Mit, hogy én a professornéba vagyok szerelmes?

— Biz igen. Hiszen tudod, mikor ott furulyáztál

az ablaka alatt, én meg ott akkompanyiroztalak hegedüvel.

— Igaz. Emlékszem rá.

Arra is emlékezett már, a mi meg sem történt.

— Jaj, csak meg ne tudnák!

— Csak te ki ne beszéld. Legjobb lesz, ha most pro forma iszol a hugáért: hogy elbolondítsd őket.

— Ugy van. Czimborák! kiálta fel Nyaviga pajtás. Éljen a szép Veronika!

Arra kitört belőle a nevetés teljes erővel. (Itt volt a részegség harmadik állomása: a veszett jó kedv) Oda-borult Dallos Ádi nyakába, úgy röhögött: Nézd csak! prühahihahu! De bolondok! Kötni való bolondok. Gyere: valamit súgok a füledbe. Druhahaha! Tartsd ide a füledet. Prüstihaha! Nézd: ezek a részeg filkők mind azt hiszik, hogy én a leányt szeretem; pedig a professornét szeretem Kukrihihihehehő!

A cimborák rágyújtottak egy új dalra.

(Maestuso) Múlik, mint az árnyék, ez az élet,

Észre sem vesszük, hogy semmivé lett.

(Allegro) Hej bizony esztelen a ki busul, mikor

Örömök közt mulathat és vigadhat!

Észre sem is veszi, elsuban élete

Elenyészik, mint az őszi lenge köd.

Megszaporodik ez az életfonal

A kotyogó kebelü kancsónál

Fogj nosza kulacsokat,

Tölts tele finakokat,

A fekete bajokat

Öntsük le!

E szomorú figyelmeztetés az élet mulandóságára aztán oly mélyen hatott Nyaviga pajtás érzékeny lelkületére, hogy egészen elkeseredett bele. A veszett jó kedv után utolérte a részegség negyedik postaállomása: a siránkozás.

— Oh barátim. Oh kedves jó barátim, kezdé rá zokogva, s sorba ölelte, csókolta valamenynyit. Ne ítéljete meg. A nagy indulat! Látjátok: a szív csak szív marad. Hiszen az ember nem béka: se nem tapló! hogy mikor ma temetik el a szeretőjét, a hideg földbe, aztán estére már vigadjon. — Ühühühüjejeje. Ne vigasztaljatok engem! Ne vigasztaljatok! Nem kell nekem a ti vigasztalástok. Menjetek haza. Én magam akarok sirni; bömbölni: »Ó Tihanyinak riadó leánya!« Takarodjatek haza.

— No nézd, hogy kerget ki a saját szobámból! Kötődék vele Dallos; hát micsoda szeretőd halt meg neked, te?

— Csitt: ordítá titkolózva, szája elé tett mutató ujjal Nyaviga. Nem szabad kilocsogni, hogy kedvesem volt; mert másnak a felesége volt; a professorné. Meghalt. Eltemettük.

— Vigasztalódjál, pajtás. Az nem az ifjasszony volt, hanem az öreg asszony.

— Igazán? He? Nem a szebbik volt, hanem a csunyábbik? — De hát az már mindegy. Mikor én sirni akarok, akkor nekem muszáj sirni! Ha még nem halt meg, hát akkor ezután fog meghalni. Oh oh oh! Kedves barátim, ha már itt vagytok, sirjatok hát együtt velem. Sirassátok őtet! De ne kérdezzétek tőlem, hogy kit? Mondjátok meg minden embernek az utcán, hogy sirjanak, böggjenek, ordítsanak! De ne mondjátok meg nekik, hogy miért? — Fáj, fáj, fáj, fáj; fáj a szívem; fáj! Fáj a szívem te éretted! — Fáj! Mingyárt kirúgom ezt a földet alólam!

— Ugyan mit sopánkodol? Főrdedt rá Dallos Ádi. Hiszen sohase szeretted te azt az »aszszonyi állapotot!«

Ezzel az ellenmondással aztán keresztül lökte őt a részegség ötödik fokozatán, a veszekedhetnémségen.

— Micsoda? Mit mondtál! Ordítá fel dühösen, s a ki más különben oly szelid volt, mint a birka, most veszett lett, mint a kakas, felkapott egy széket az asztal mellől, s azzal kezdte el Dallos Ádit üldözni. — Agyonütlek! a falra mázollak! Megezek! Nekem monddog! Hogy nem szerettem! Porrá törlek! Elfújlak!

(Folyt. köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Minden váro Ádámhoz

Tekintedezs barátom uram!

GYÜVÖM keresztelirül. Azir hat ne csudal-koza magat tekintedezs barátom uram, hogy egy kicsit fejem kovalyogja. Mar az együt jár poszrikal.

Hanem olyan keresztelis, amilyenrül in mosd gyüvöm, nem fordulya elő se sacramentumokba se semifile kanonjogba. Ezek szerint szabad keresztelnyí vizel; ha viz nincs van, hat boral. De hogy tüzel lehesen keresztelnyí; arul keresztelő Szent Jánosz se nem tuta semít.

Tunyilik megkereszteltünk Uchatiusokat. Is ugy tapasztaltunk, hogy megkereszteltetis utan is maratok ok szörnösigenes megke-

resztelkedetlenségtelenitet poganyok. Merd olyan pusztitas, aminöt azok míveltek, csak poganynak is legpoganyab riszitül kiteli.

Kirem, abul a deszkabul, akibe három ezer lipisrül belelötünk, olyan rosta tamata eczere, hogy azal ugyan joban is lehetet volna közös kölcségeket megrostalnyi. Hat mig mikor 5000 lipisrül lötünk! Azt se nem tuta szeginy deszka, menyorszagbul szakad-e ra zaldazs vagy honan? Merd agyut magat nem is lehetet latnyi, olyan mesze járo földre vot az.

No most tamagya meg minket Amerika! Megnizünk mappan, hany ezer lipisre esik tölünk Washington, ahoz mirve öntünk nagyob agyut, kiálitunk Steinfeldén, otan elsütünk is golyo egyenest belepotyan iszakamerikai congressus elnyöknek kalamarisaba. Nem izs muszaj hozájok faradnyi.

Hat mink dolegatyusok tökiletesen biztosítva latyuk mar most monarchiat, mióta ezeket az agyukat egy kicsit megkostoltunk. Aki nek enyi agyuk belöle, nem kiri az töbet töb kenyeret.

Föltive azaz, hogy elensiges armadia szépen odaposztiroza magat agyuk eli, ahol azok a deszkek alnak, akibe lüttük, is se nem viszagorombaskogya nekünk agyuszoval, se bevegunkot nem csinalya, hanem bevarja szípen, mig rosta lesz belüle, mind abul a deszkabul.

Ez szükséges gyüzedelmünkhöz; merd ha elenség nem pont ötezer, nem izs három ezer, hanem teszem aztat 4317 lipisre alitya fel magat s nem agya tutunkra distancziat jo előre: hat akor nagyon tartom tüle, hogy ugy jarjuk, mint Melanchton, aki nagyon hires szolnok volt; olyan meleg beszédet tuta tartanyi — fazekaknak, hogy mind kifutot belülök krumpli-levezs. De mikor eleven emberfejeknek kelete dictioznyi: eczere ugy tele olmosodot a gigajának a csöve, mint burkus Krupp-agyuk Orleansnal s Luthernek kelet elszalitanyi csataturül elnimult batteriat.

Bizony ha az a deszka megelevenedik, aztán mozogja s nem lesz fejrre kimeszelve, nem tudom, hogy régi komisz agyuknak nem kel-e majd rakialtanyi Uchatiusokra, hogy »descende Philippe, had beszilek in!«

Különben it küldöm tekintetezs barátom uramnak keti füriszelt Uchatiusból füriszport

porzonak, meg egy golyobis forgacsot levilnyomtatónak. Nekem nem került semibe, csag Haynald eminenciázis barátomnak, kinek paruplijának beletört a nyele, amig deszkabul kispizskalta. No meg az orszagnak izs kerülté valamibe.

alazatozs szolgálja

T. Z.

Krónikás adoma.

Miért olcsó hát?

József főherczeg ez idén is jelen volt a Maros-Vásárhelynél központosított erdélyi honvédség gyakorlatain. Megnézte a barakkokat is, melyeket Szabó János ezredes építtetett, még pedig úgy, hogy a rájuk szánt összegből 18,000 frtot takarított meg az államnak.

— Tán lopta a hozzá valót, hogy oly olcsón épített? — tréfálódzék a főherczeg.

— Éppen azért építtettem olcsón, fenséges uram, — válaszolt az ezredes — mert nem loptam.

HÍREK.

— *A klinikáról.* A város atyái apáczákkal fogják végeztetni a betegápolást. Ezek pedig azt díj nélkül végezik el csupa keresztény felebaráti szeretetből, s csak azt kötötték ki maguknak, hogy az ágyak körül nekik megfelelő számú doktor, — továbbá kellő számú bába legyen készletben.

*

— *A Mátvás Deák helyett* új szentviczlap indult meg. Ez az új csak abban különbözik a régitől, hogy amaz mikor kinyomatták fehér volt s csak miután megjelent és széthordatott, iett sárga. Az új szent lap pedig mindjárt sárga mihelyst kinyomják. Egyéb tekintetben teljesen hasonló régi collegájához.

*

— *Építkezési hír.* Lonkay Páter lebontatja házait s nyerges-ujfalusi cementből fogja újból felépíttetni. A nagyságos komondor ugyanis nem tud ott megbarátkozni azon gondolattal, hogy ő malter közt aludjék, s kőmivessel vakoltassa be a hiányt, ha háza bomlásnak indulna. Először vasházat akart építtetni, de eszébe jutott, hogy Bismarck is ilyenbe lakik, s ekkor rögtön Benkó Károlyhoz folyamodott, ki valódi római cementből ígérte palotáit újra öntetni.

ÁGYU - D A L.

KIJÖTT Bécsből az ukáz
Sebtébe:
„Muszáj nekünk az Ukác,
Setébe!
Máskülönbén kiporoz
Az orosz, meg a porosz,
Setébe.“
*
Megy Bécsbe a delegált,
Sebtébe.
Uchácz nekik prelegált
Setébe:
„Ezt a csövet látja kend?“
„Jaj, milyen lyuk odabent!“
Setébe.
*
Steinfeldre ki az ágyut!
Sebtébe!
A kanócra ott rágyút,
Setébe.
Delegátus meg póttag,
Ijedtükben félhóttak,
Setébe.

„Fizetsz? nem? húsz milliót?“
Sebtébe.

S fejük felé vet golyót,
Setébe.

Delegált csak állja azt, —
De oszt mindent megszavaz
Fektébe.
*

Nagy dolog a háború,
Setébe!

Soknak lyukat üt ágyú
Testébe.

A harc előtt: ágyúért,
S fizetsz után: hadibért,
Setébe.
*

Bölcs hadvezér Madarász,
Setébe!

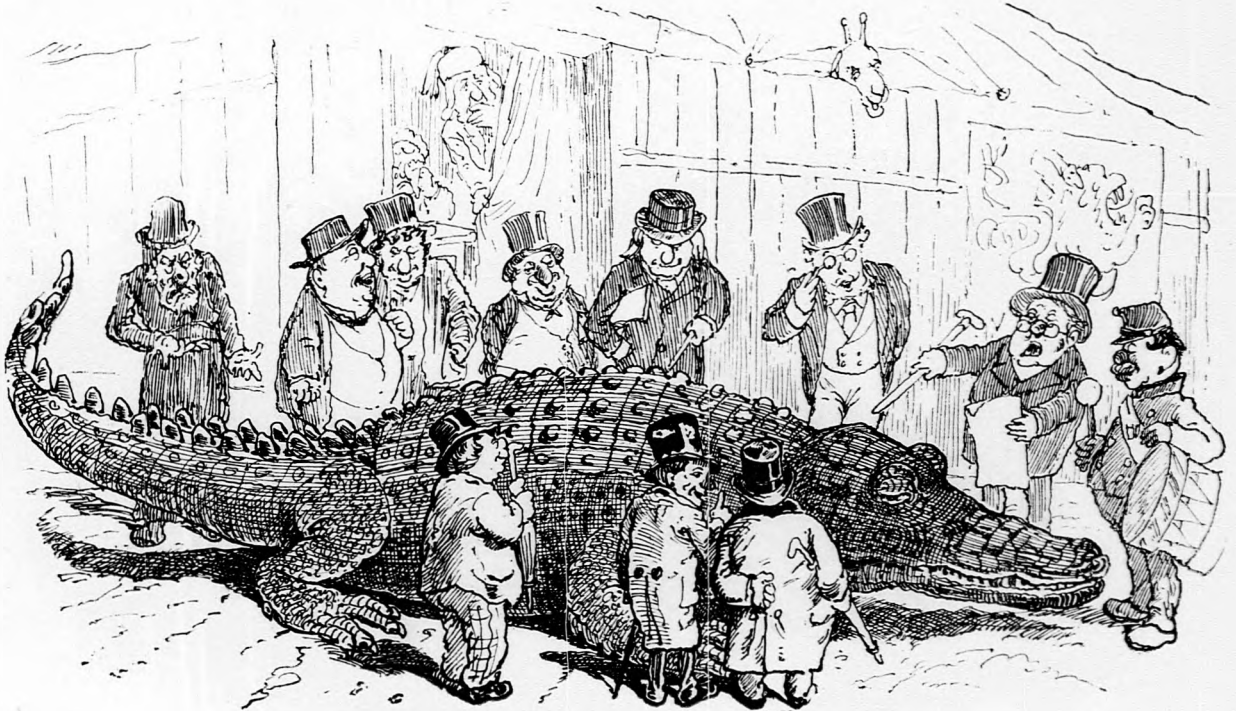
Háborut úgy magyaráz,
Sebtébe:

„Had-felek — vizsgálzának,
S fizet a ki szamarabb,
Fenyébe!“

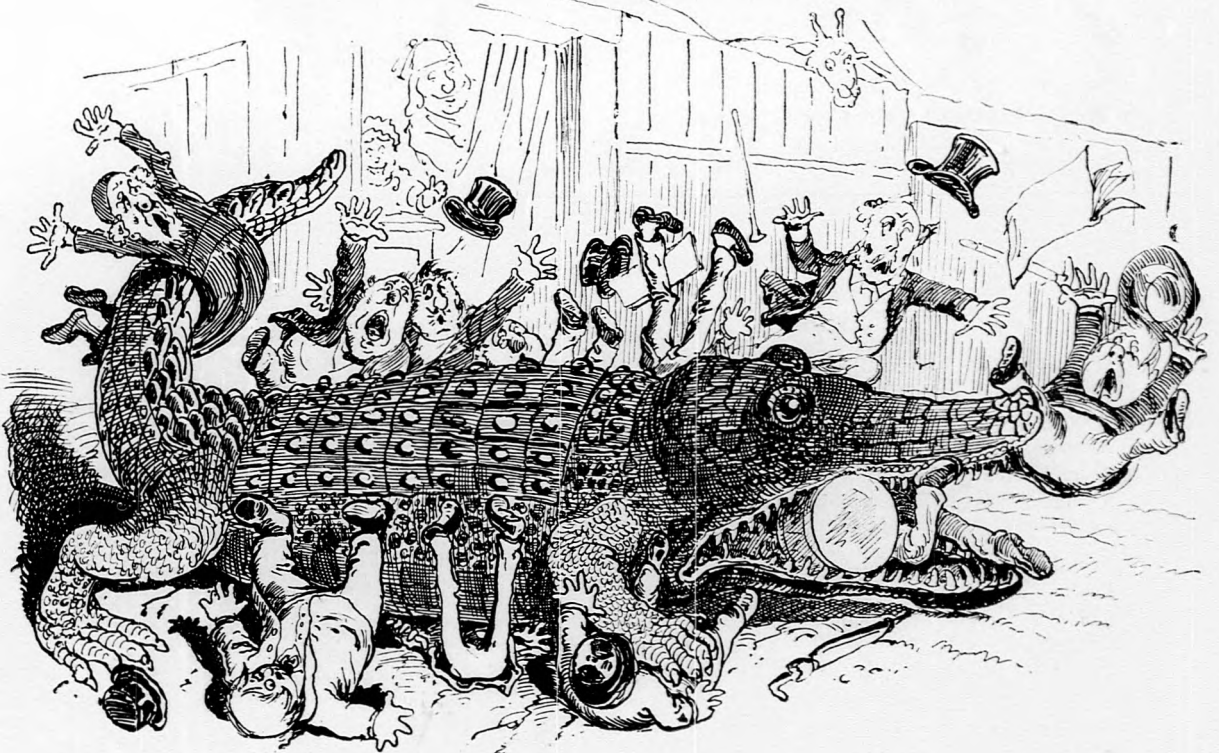
DON PEDRÓ.

A krokodilus liczítáció.

(Egy megbukott állatsereglet tulajdonosnál.)

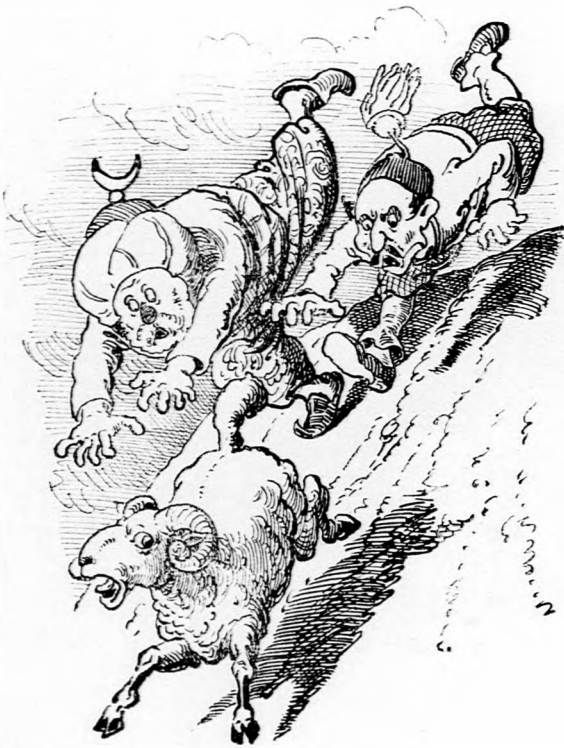
VÉGREHAJTÓ. Egyszer – kétszer – ki ad többet érte?

KROKODILUS (szétver az árverők közt, a végrehajtót, ügyvédet pedig bekapja.)

A Z ÜRÜ -

(Így hívják Lathán túl)

A kopasz muzalmán, meg a sipkás rajah
Kergeti az ürüt, libeg is a haja.

Szaporább a török a sipkás rajáhnál,
Szerencsétlen ürüt fogja a farkánál.

Himfy-dal.

Én istenem, én istenem,
Mért születtem én fiúnak?
Most nem kéne hazajárni,
Hogyha czapistrángot fúnak.
Nem kellene a strózsákon
Álmodni oly zöldeket...
Szerencsétlen ember az,
Ki fiúnak született!

Nem kellene kora reggel
Fölkelni az »auf« szóra,
S mintha dróton rángatnának,
Ugrálni komandóra.
Nem kék összevisszajárni
A hegyeket, völgyeket...
Szerencsétlen ember az
Ki fiúnak született!

Ha kisasszony lettem volna:
Most harisnyát kötögetnék,
Zsámolyomnál sok szerelmes
Fiatal ur epekednék.
Magasztalnák a szememet,
Orromat és fületem...
Szerencsétlen ember az,
Ki fiúnak született!

Oh, mért is nem lettem én lány?!
A tiszt urak nem szidnának,
Hanem inkább szeretnének,
Ölelnének, csókolnának.
És most én se gyűlölném, de
Szeretném a tiszteket...
Szerencsétlen ember az,
Ki fiúnak született!

Pósa Lajos.

HÁBORÚ.

a berczegovinai fölkelést.)

Rajah kapja magát, s a kopasz töröktől
Hóna alá cseni azt az ürüt rögtön.

Kopasz török se röst, ürüt visszavija.
Rajahnak bújában szakad nadrágszíja.

D. P.

A minap lakziban valék . . .

AMINAP lakziban valék,
Diszes volt a vendég sereg!
E napról szólni csak két hét
Leforgása után merek!
Mert szégyenlem, hogy oly híres
Ívó mint én, úgy pórul járt...
— Barátaim! ne adjatok
Kezembe több boros pohárt!..

A menyasszony, a szép angyal,
Épen vis-a-vis ült velem,
Mért nem vagyok költő!.. róla
Szólna egy évig énekem!
Reám nézett, és ittam én,
Tudván, hogy a bor meg nem árt...
— Barátaim! ne adjatok
Kezembe több boros pohárt...

»Toasztot a menyasszonyért!«
— Mondék én, — s felemelkedem,
Egy nagy kancsót tartott a bal —
S gesztikulált a jobb kezem!
Neki fogtam... óh égi üdv!
A nevem szájról szájra járt...
— Barátaim! ne adjatok
Kezembe több boros pohárt!..

De óh fátum!...a balkarom
Hogy nem bír a nagy terhet,
— Elejtem a kancsót, s a bor
Ruhákon, asztalon termett...
Menyasszony öltözékén is
Tettem hetven forintnyi kárt...
— Barátaim ne adjatok,
Kezembe több poros pohárt.

Kefekötő.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Hát mégis csak adtak vörös könyvet az idén is.) Már hogy adtak volna, sőt inkább meg volt mondva, hogy az idén egyáltalában nem adnak, hanem majd a jövő évre. (De mondom, hogy adtak csak hogy most az egyszer nagyon korán kiadták.) Ugyan hol van hát az a vörös könyv? (Hát ez a zöld?) A mi zöld, az nem vörös. (De vörös a, csak hogy még éretlen.)

Szeleburdi és Beleszúrdi.

Szeleb. Hát csak megszavazták a delegatusok az Uchatius ágyúk költségeit.

Belesz. No igen! Mit tehettek egyebet, mikor a hadügyminiszter azt mondta, hogy a hadsereg különben elmarad a többi államok katonaságától.

Szeleb. Tán nem tud az eléggé szaladni.

Szeget szeggel.

D. bácsi Kecskeméten szenvedélyes disznóölő volt, szivességből a legjobb hurkákat és kolbászokat készíté ösmerőseinek, hanem munka közben itálnak nem volt szabad hiányozni, este aztán a disznótornál senki se volt vigabb D. bácsinál.

Ösmerősei egykor meg akarták tréfálni, ki is süttették, és előre örvendeztek a tréfán. Egy nap beállit D. bácsihoz K. és hívja másnapra disznó ölésre. D. bácsi szívesen ígérkezett és másnap már kora reggel az illő szerszámokkal K.-hoz sietett, hol nagy öröme már nagyobb társaságot talált; — volt kézzsoritás, öröm, hogy a nap milyen jól fog eltelni s hát még az est. D. virágos kedvében alig várta a pillanatot, hogy gyilkos kését a szegény áldozat nyakába mélyeszze; a gyilkos tettet szokás szerint reggeli előzte meg, azután az egész társaság az udvarba ment szemtanuja lenni D. ügyességének, az udvar közepén diszelgett a disznóól, K. inté D. bácsit, vigyázzon, mert a mai áldozat nagyon erős és mérges, de D. a kést kezébe szorítá és büszkén kiáltozott: csak ki vele, hátha még egyszer olyan erős lenne nem birna-e ő vele, K. ujjal inté D. bácsit és avval kocsisának parancsolja az őlt kinyitni és a disznót kihajtani, D. az ólajtó elé állt a kést erősen kezébe szorítá mire a kocsis az ólból madzagon egy kis sündisznót, hurczolt elé, a társaság nagy kaczejba tört ki, D. eleinte elámult, de semmit se szolt, nyugodtan összerakta szerszámait és boszut esküdve távozott. Ez esemény után alig mult két hét. D. bácsi K.-t és az egész társa-

ságot, mely az emlékezetes disznóölési komédiánál jelen volt, tanyájára hivta barátságos vacsorára. Mind ki is mentek, s örültek, hogy D. a tréfáért nem haragudott meg, jó kedvvel elköltötték a pörkölt hust, ittak a derék D. bácsi jóvoltáért, vacsora után kiment az egész társaság az udvarba és ott meglepetésükre egy számár bőrért láttak kifizetve. K. kérdé D. bácsitól hogy mi az? D. mosolyog és aztán mondja: Tudjátok kedves barátim, szamaram már nagyon vén volt, hát levágattam és hogy husa egészen kárba ne vesszen, hát titeket vendégeltelek meg velem, adja Isten egészségtekre a vacsorát, mely a számár husából készült.◀

— NOMEN NON OMEN. —

A mi szobrászainkról egyike *Marchal-kó* holott a művészet terén *Káplár-kó* is alig lehet. Van a kinek neve *Engel*, de a szobrára azt mondja a magyar ember, hogy: *pfuj Tajxel*. A ki meg fejedelmi folyamunk után írja a nevét, azt inkább a legparányibb folyócska szerint illetné meg a *Csincsaiszki* név. *Huszár* nevű szobrászt is emlegetnek, de mivel művét még nem látta senki, még ezentul kell megmutatnia, hogy a szobrászat terén nem-e csak *Cserépár*. De furcsa az, hogy a ki valamikor csak 150-nek írta magát, annak műveit most ezrekért sem adnánk. A kinek meg neve egyszerűen *Aradi*, kivivta az *Egri* nevet.

Nulla regula azonban sine exceptione: *Vay* műveit szemlélve csak, ugyan úgy sóhajtottunk fel, hogy: *Vajh!*

Olcsó világ.

Az »Egyetértés és Magyarujtság« azt ujságolja, hogy a hadügyérség 6 millió löveget!!! (ágyút) készített hat millió forinton. Nem tudjuk elképzelni, mi szükség lenne annyi lövegre, melyet a világ valamennyi arzenálja fél század alatt sem lenne képes előállítani. Vagy talán afféle játékbolti löveget ért az »Egyetértés és Magyarujtság«? Mi tamáskodunk benne, hogy 6 millió forintért nemhogy 6 millió löveget (melyeknek daraja több ezerbe kerül) de még 6 millió lövedéket (töltést) is ki lehetne állítani.

A barátság pohár.

KIS PULSZKI: Szervusz, bruder ezentul csak nekünk kaszálpsz!

Megütődött rajta.

— Téns uram — jelenti a cseléd nagy ijedt képpel — ég a buzaasztagunk a fegyverneki határban.

— Hát el kell oltani.

— Igen ám Téns uram, de nem lehet.

— No akkor majd megnézem holnap, ha egészen megégett.

Más nap kimegy az ur, s megállva a hely előtt, hol az asztag feküdt, sajnálkozásának e szavakban adott kifejezést:

— Ejnye! ez már mégis furcsa, hogy ilyen kevés pernyéje lett ennek a nagy asztagnak.

Akár az enyim, akár a kutyámé.

Örvöt csináltatott a juhász a kutyája nyakára.

— De hát mekkora legyen? . . . kérdi a mester — szeretném megmérni a kutya nyakát.

Nincs itt a kutyám, mérje meg az ur az enyimet, az én nyakam, akár a kutyámé.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA. „Az oroszán imája.“

— HÖSKÖLTEMENY. —

TARTALMA:

A gőzösön elindulva az oroszán, a ki maga a szerző, az uton a gőz erején veszekedik, a többi között WALTERT mint a gőzterő feltalálóját hibáztatja, mert a gőzösnek vékony hangot adott, — majd elernek Saharába s ott mint oro zlán a nagy pusztasághoz kiabál, elvanaszolja Pozsonynak életét a bölcsőtől kezdve a sirig s aztán mint feléledt Rodus a világ hét csodáinak egyike — a napra áll s ott kéri az Istent, hogy ha'al «ából adjon neki valamit. Az Isten megadja azt — és még egyszer les áll a földre mint ember kihordani a Pozsonyban lakó magyarokat. Ismét feláll a napra és büntetni kezd. Igaz hogy e sorokban a legnagyobb szélsőségek váltakoznak; de azt a napi élet tarkasága úgy hozza magával, — egy percz alatt, de talán egy fél nap alatt, sír, tánczot, imádkozik, eszik, stb. s azért választom külön az egymáshoz tartozó sorokat, hogy az egyik értelemből, hirtelen a másikba csapni lehessen.

A gondolatok serege közt melyek néhány nap óta ébren tartottak, — lehetnek talán nem izléssel választottak is a melyek az én ideám szerint akkor jönnak tüntek fel; s az ilyen kétes sorokat +tel megjelelem, hátha ki lehetne törülni.

Az egész mű jellemzésére annyit mondhatok, hogy nem egyéb az, mint mikor macska sok ideig kinezta az egeret, fojtogatja és utoljára leharapja a fejét.

„Az oroszán imája.“

Tüntetek el ridegült idegen levegőbe születő Tájak. fák. bokrok. hegyek és folyamok. tavak. évek.

SZÁZEZER ördögnek kerekén örvöngve futó gép,
Fuss! Vágd a csendes levegőt s tüzesült talapokkal
Égessd a földet, hisz nem magyar itt talajában.
Kürtöduék fenékéből vashatalommal ömlőljék

Kormos füst és tűzpor szenesült keverékkel.
Nagy forgó szemedét bikavér mozgassa ürében,
Alkosson karikát, színeset min égi szivárvány
Szülj forgó szeleket kavargva a légbe röpillöt.
Támaszsz fergeteget s bele gyújtó menyköveket tégy.
A te füttyülésed madarak csipogása, vagy ének:
Hogy mersz ily szájjal bika bösz viadalra kikelni?
Jöjji te előbb hozzám bömbölni tanitlak én majd.
Ámde előbb leleményes WALTERT a nagy apádat
Vagy ha nem él, árnyékát üzzd; mért volt feledékeny
Borzasztó nyelvet te beléd alkotni? — Hibázott.
Vagy ha adott, — tán van — de miért? felnyesni felejté
E nélkül bármily hatalommal birj, tehetetlen
Frater vagy! Utaink — az enyém ég és a tied föld —
Eltérnek s versenyzeni gyáva ne merj velem akkor.
Bújj el*) czineza éger, a föld hasadéka nyitvak.
Félve simulj amidőn az oroszán odva kitágul.
Vagy pusztulj röktön, Zaharának sikja előtt állsz
Itt kitehedd a böszst s tisztet most visszaroхани.
Vidd birül, hogy oroszlánna lett a fene vadja.
Felveri a puszták homokát ordítani kezd; majd
Tátongó szájjal szamumot lehel, esdi halálát.
Mert hangját nem fogja megérteni, hallani senki.
Oh, te világnak megmérhetlen nagy sivatagja!
Érzem, hogy te neked szöllok s most halljad imámat.

Nyelvet adó Isten! te ki Babel tornya tövében.
Hü magyarid létét nyelvükben biztosítottad.
Nemzeteket rontó s vért ontó nagy hatalommal
Es magyarul hangzó nyelvért adtad nekik e hont.
Árpádot, hü mérnöködöt küldéd — kötelezvéni
A honszerzésnek nagy munkáját betetőzni.
Árpád és az idő vérről kijelölte határa
Lett Pozsonyunk; e szép ország éjszak-nyugatiának.
A hü szívü magy r ott **) dombot emelt kezehordta
Földjéből: — mert lelke ujongani kezd örömeben.
Hogy ha dicső fejedelmi apostoljat koronája
Gyöngyeivel diszitvén s látja kirántani kardját.
A zöm halni tanult ekkor csatakész erejével.
Es ha Tihany vizhangját menydörgés közepette.
Hallottad. — Most százszorozottabb »éjlene« hangzott.

A honatyák házat nézzed csak, mit bizonyít az,
Azt, hogy tán magyaroknak egykori nagy helye volt ez

Mit látunk, mit lát ezer év, hü rajzait adjuk.
Mily magyarok lakjak kisérjék hát figyelemmel,
Azt esetelni fogom s jellemzeni, — vágni ha méltó.
Mint guilotine csattogni fogok s nem fárad el a szóm.

Hogy hínak? Nevedet kérdem szép maszka, kaczer hölgy.
Pressburg vagy s e név el ne'n válik soha töled.
Mint caiga hordozod azt hátan ezer évnek utánna.
A jó lelkü magyarság tolná rád örömöstebb
A »Pozsony« elnevezést; de mit ér sima falra vetett bab;
Elperag az rólad ridegen állsz régi modorban.

*) „Czineza“ tájszó.

**) Koronázási domb.

Most bölcsöd mellé állok s kísérlek a sirig.
Mit dudol a dajkád ringó bölcsöd közelében?
Nem más: mint »Höcher Péter gyönyöradta danáját.
Ily magyar oltó mákonytól kapod éji nyugalmad
És álmodba legott Péter patronusod eljő,
Hoz neked ő czukrot sárgát, feketét s te mosolygó
Fattyú hogy szopod azt, kíséri a dajka figyelve.
S mond egy megjegyzést »ni hogy szopik a csunya
kölyke«!

Most megmozdultál, ébredsz s ásitva sikoltasz. —
Felczípel a dajkád — czeplit kezd járni te véled.
Igy lesz csendesség; sirásod öröme hajolván.

Mily örömmézzettel csókolkak meg szüleid, ha
E szavakat »Vater, Mutter!« kikiáltani hallják.

Járni tanulsz, — minden lépés idegen nyomokat hágy.
Légző szerveidet s szivedet idegen levegővel
Táplálod növedék, — magyarul te csak enni tudó vagy.
Mit? — Magyarok földén termett kenyeret s eledelt tész
Szádba tanonc, így mégysz majszolva. Az iskola ajtó
Felnyilik majdan magyarul egy szót se tudónak.
Tisztelet e helynek; építeni tudna talán: — ott
Hü tanítók küzdnék, — füst az s elrontani könnyű
A gyilok otthonnal. — A gyenge csirák kiveszendnek,
Mert szüleid magyarul csengő szóért nem adának
Egy fa kohát, jó szót, egy árva garast tele zsebből.

Majd iparos pályát választván és hova fordulsz?
Bécs csalogat s Páris, — Budapest, Arad és Szeged
ittthon
Szűk lesz; mert te nem érted meg nyelvét hüle testvér.

Éveknek folytán haza indulsz nagy nyereséggel
És megelegülten kezdész pályát, csehül is tudsz
Mit látnak szomeim fépyló utczádra kirakva?
Óh, anya, mért szültél' engem látó szemeimmel,
Árpád hü ivadéka csak úgy boldog, ha vak itten
Hol vagyok én? mondjátok, nap, hold, csillagok, Isten.
Mind Bürger, Schneider, Schuster, Uhrmacher Schreiner,
Goldarbeiter, Goldsticker, Glaser, Schleifer,
Schornsteinfeger

Seiler, und so weiter stb.
Annyi magyar czeget mint itt, Kamesatka mutat fel,
London még többet, Bécs tiszter többre hiu lett.
Hát mi az a czég? Nem más, mint erkölcsi bizonyosság.
Jól tudod azt, mikoron hiteled fogy; mint buki a czég
S lesz e deszkából fa koporsó hült tetemednek.
És te magyarságod gyászát hordád amig ott áll.

Legszentebb polgárjogomat már sértve találok:
Mert megy az ifjú pár örökös hűség köteléket

Kötni az oltárhoz. De mi történt? néznek erősen
És intnek kezeikkel, mert tanujok csakis egy volt.
Nem hallottam meg, — fogaim csikorogva ropogtak.

Pár órát tölték bámuló egyszerűségben
Otthon nagy csendben, míg a dél napja nem üzött.
Déli harang zugása között jön az »Asztali áldás«
»Honfu! hogyha betérsz éhségtől üzve Pozsonyba,
»Lásd el előbb zacskódat enni valóval az útra,
»Hozz sunkát s fonatos kácsit, mert böjt leszen itten
»Farsangnak közepén Nagypéntek napra viradsz fel,
»Mert bírhad e világ legszebb, ragyogóbb briliántját
»Éhenkorászsza leszesz ott, mert nincs magyar étlap.
»A buta pinczér majd bámul te reád te meg ő rá,
»S lesz belőled nagy hős, aminőt nem látá Peleske.«

Nappal menni könnyű itt, ha toronynak tartva kiindulsz
Ámde ha est közeleg; lépted gyorsidd, haza siess,
Mert az utat kérhéd s olvashadd, bolygani fogsz mig
»Halt werdát« kiabálnak rád s szuronyok közepette
Hűsre kísérnek majd ártatlan, menteni nem tud
És nem akar senki, »te petyár vagy« mondja a tuskó.

(Vége köv.)

Sir-irat.

*Nyugszik a nagy Csányi
E fél quadrátnyi
Sirhalomban.*

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Corrector. Hagyjuk azt a zug német lapot. —
Kisujszállítás M. Némelyik jó, azt közöljük. — Szerelmi lyra. (I. II.) Még gyengék. »Ily fajtát« nem kérünk. A »kefekötő«-re illik ugyan a »felöltő«, de nem rímnék. Új próbát ajánlunk, mert az utóbbiban van valami, a mi biztat. — Béli fotografia. Ha fagy. — N. Ö. A vers ügyes, megjelenik. A pár apróságot engedelmével átadtuk a »szomszédnak«, ott inkább helyén van. — Dalia úrnak. Daliságod hatméretűi (olykor hét nyolcz is) hősileg kopognak s bár ön komoly lapba szánta, azt hiszszük az Üstökösben még nagyobb hatása leend. Azért is közöljük csak mint »Okmányt«. Folytassa! — Debreczenbe. A Bartalról szóló adoma jó volna, csak épen vicz nincs benne egy csöpp se. — A plébános ur macskája. Mintha már olvastuk volna egyszer? de most se találtuk rozszabbnak, mint akkor. — Tatar. Az első régi, a második rozsz. — Textorius. Műfordításai primitivek, ilyet akármelyik rozsz diák csinál. A curiosum pedig nem eléggé gyarló.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státó utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület)

Hirdetések felvételnek:
egyedül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvétel irodájukban, Budapestben

Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Katonai iskola gyermekek számára.

A budapesti m. kir. katonai intézetnél október 1-én kezdődik az új hadapród tanfolyam. E tanfolyam a 2454. sz. cs. és kir. körrendelet értelmében van szervezve s áll egy 3 osztályú katonai főreáliskolából és egy 4-dik magasabb évfolyamból, ez utóbbiból a növendékek mint cs. kir. hadapródok lépnek a hadseregbe, ennél fogva a jelenlegi kedvezőbb előléptetési viszonyok közt 18-ik éves korukban a tisztvi hivatalt is elérhetik.

Értesítés és programok az intézeti igazgatóságnál kaphatók.

A beírások az intézeti helyiségben: **Budapest nagy (3) korona-utca 16. sz. szeptember 1-én kezdődtek.**

Heimerle,
igazgató.

Malulirottak
a nagy közönség érdekében kelvessé és kötelességünknek tartjuk az általunk már több ízben is kitűnő és solidnak megismert.

Brauswetter János,

chronometer és műorás

urnak 28 év óta fennálló óráizletét Szegeden szülővárosában, készséggel és részlejjel ajánlaná a legmelegebben ajánlaná!

120. id. Bornemisza Ist. földb. Batkán.
Baláztyi Ferencz főerdész E.
Ujfalu,
Blaskovich Frigyes tanár N.
Bánya.
Bányi Gyula ügyvéd Makón.
130. Ballay Lajos Velencez.
isztrai Balku Ign. főesperes
Szemlakon.
Benedikty Gyula földb. Tápió-
Szele.
Biró Károly ref. lelkész Bórvely.
Csuzi Károly ref. lelkész Aszaló.
135. Cserba Károly takarékp. köny-
velő Tasnád
Cigán János jogász Jászberény.
Doresák Imre m. k. adóhiv.
Sajó-Szt. Péter.
Danyék Béla pénztárnok Bors.

Frater Ágoston postamester M.
Telegd.
140 Foltényi Pál földbirtokos P.
Bakon.
Frédrieh Dávid vas. oszt. mérn.
Dombóvár.
Gajdos József Nagy-Mihály.
Gyurkovits Mihály Kőkönyes.
Göllner Antal Kozlovár.
145. Gábrriel János m. k. testőr és
száz. Bécs.
György Kálmán honvédt. Jolsva.
Hemay Miksa m. északkeleti
vasut-állomás főnöke Bély.
Homola N. m. k. postamester
Rimaszécs.
Hoffern Miksa Jolsva.
150. Herkely János ispán Körös-La-
dány.

Számtalanszor történik, hogy eszpán csak előítéletből mellőztetik a kisvárosi, magának valódi érdemet szerzett és képzett művész és honfi; mert többnyire a bécsi órákereskedők mindent igérő és ámitó hirdetéseinek hitelt adva, oly súlyú szerkezetű, hasznavehetlen órák vásároltatnak, melyek — **mit a fölülrottak nagyrésze is bizonyíthat** — igen is jätékesnek de óráknak semmiesetre se nevezhetők; ezen, a szándékos csalással határos ellárá ellen kötelesség erőlesen felszólalni, mindenkit óvatosságra inteni **Kitűnő jószágú órákat vásárolni vagy javíttatni a közönség tapasztalása szerint, egyetlen biztos forrás**

BRAUSWETTER JÁNOS

chronometer- és műorásnál, az első valódi kulcs nélkül fölhuható remontoir inga-órák szabadalmeszer fölatalálója, ki az 1871-ik évi londoni világkiállításon kiváló kitüntetésben részesült; az 1872-dik évi kecskeméti iparműkiállításon és az 1873-dik évi bécsi világkiállításon pedig, valamennyi kiállítva volt órák fölött győzelmet aratott, mint annak idején ezt a lapok is fölémenték; — továbbá különösen, különösen pedig a francia-Svájcz órá-gyáraiban **12 éven át** az óraművészet minden titkait magáévá tette és a hozzávaló gépekkel el van látva, valamint **Münchenben** is az elméleti és gyakorlati vizsgát eddig még senki által meg nem közelített sikerrel végezte.

Árjegyzék:

férfi órák	frt.
Ezüst heng. óra 4 rubinnal 10—12	Arany ugyanaz duplatok 62, 65, 70, 80.
" " arany-sz. ugról 13—14	" valódi remontoir hor. órák
" " dupla tokkal 15—17	" kristályüveggel 65, 70, 80, 90
" " kristályüveg. 14—17	" ugyanaz dupl. 100, 110, 120, 160
" horgonyóra 15 rubinnal 16—18	Hölgy-órák.
" duplatok 18, 20—22	Ezüst hengeróra 4 rubinnal 13—16
" ang. horg. ór. 15r. kr. üv. 18, 20, 22, 24	Arany órák 3-mas számu 18 kar.
" ugyanaz dupl. 22, 24, 26—28	" heil.óra 4és 8 rubinn. 25, 27, 30, 33
" valódi horg. rem. fölüléül fölhu- ható krist. üveg 30, 32, 35	" ugyanaz dupl. földél. 38, 40, 45, 48
" ugyanaz duplatokkal 35, 37, 40	" horgonyóra 15. rub. 42, 45, 48, 50
Arany horgonyóra 3. szám (18 kar.) 15 rubin. 36, 38,	" ugyanaz duplat. 50, 52, 58, 60
" horg. duplatokkal 55, 58, 65, 70	Serkentők. órával együtt 7 frt gyertyagyújtóval 10 frt. 8 na- posak 12 forint.
" kristályüveg. 42, 45, 55, 65	Ezenkívül minden egyéb kívánható órák kaphatók, ugy munkásórák is.

INGA-ÓRÁK legnagyobb választékban saját találmányu új készí-
lékkel, melyeket a tokon kívül, legyen az 1—2 vagy
3 nehezéssel, mind egyszerre fölhuzni, ugyszintén az ingát megindítani
és a mutatókat igazítani lehet. Körülményes leírás és árjegyzék kívá-
natra ingyen beküldetik.

A zsebrórákat függő és fekvő, egyszerű minden helyzetben
és rázkódásban arányosan és pontosan szabályozva adom által a köz-
önségnek.

10 évi írásbeli jótállásról szóló iratot kap minden óra vevője, 5
évit pedig minden javítás megrendelője használati utastással
együtt.
Arany és ezüst órák, láncok a magy. kir. ellenőri hivatal által
megvizsgálva és minden nemben dús és a legdiszesebb választékban
kaphatók. Ezüst óraláncok 3—8 frt, hosszuk 6—15 frt, 3-mas
számú arany-láncok rövid 18—70 frt, hosszú 35—100 frt. Talmi-
arany, bronz- és acél-láncok is kaphatók. Tártyák, melyek nem
tetszenének, kívánatra készséggel kicseréltetnek. Órák, arany és ezüst
a legmagasabb árú eszérébe elfogadtatnak.

Vidéki megrendelések a pénzösszeg előleges beküldése
vagy utánvét mellett pontosan teljesíttetnek.

Hely szilke miatt időnként megváltozhat a névsorozat.

Férfi-ruha

kitűnő kelméből, bámulatosan olcsó árakon kapható

SHÖNBERGER JÓZSEF ruhabazárjában

a koronaherezeg-(uri)-utca és a barátok-tere sarkán, I. em.

Feljárát az utcáról.

Ugyanott mindennemű katonai egyenruhák és inasi ruhák olcsón ké-
szíttetnek; vidéki megrendelések a legjobban teljesíttetnek.

Első magyar központi mező és erdőgazdászati közvetítő intézet Budapest, Dorottya-utca 12. I. emelet.

A mező és erdőgazdászati közvetítő intézet f. é. april elején kezdte meg működését. A mező és erdőgazdászati-üzletforgalmának emelése és előmozdítása czéljából. Működési köre következő csoportokra osztályozható. **Elvállalja:** gazdaságok felügyelését, korszerű berendezését, vető rendszerek megállapítását, birtokok rendszeres szakavatott megbecsülését és évi számadások fölülvizsgálatát. A t. gazdaközönség képviselőtét üzleti dolgaiban.

Közbenjár: birtok adás-vételek, bérelmény. csere és birtok eldarabolások eszközésénél, kölcsönök szerzésénél, jelzálogi biztosíték mellett. Mindennemű gazdászati és erdészeti nyers termények és iparcikkéki borok, valamint takarmánymagok, hus, tej és gyapjutermező tenyészállatok, gazdasági gépek és eszközök, mesterséges trágya-anyagok stb. eladását és beszerzését bizományban teljesíti.

Továbbá foglalkozik az intézet gazdászati és erdészeti tisztek, okleveles gépészek és kertészek elhelyezésével **előleges díj nélkül**, végre nevezetesebb gyárak és czegek ügynökségét szaktárgyakban elvállalja.

Szávoszt testvérek

képviselői az első magyar központi mező és erdőgazdászati közvetítő intézetnek. Budapest, Dorottya-utca, 12. I. emelet.

NB. Ugyanott elő vannak jegyezve eladásra nagyobb és kisebb birtokok. Árúk 30,000-tól 900,000 frtig. Külömböző erdőtermények és jeles borok. — Állást keresnek: gazdászati és erdészeti hivatalnokok, kipróbált gépészek. — Kibérlésre: több kisebb birtokok kerestetnek.

**Az első magyar központi mező és erdőgazdászati közve-
títő intézet.** Budapest Dorottya-utca 12. ajánlkozik a t. gazdaközönségnek termények legmagasabb ároni eladására ugyszintén a gazdaság-
hoz szükséges mindennemű iparcikkéki, gépek, stb. legolcsóbb gyári ároni beszerzésére, kezeskedvén a rendelmények pontos eszközéséért.